

#GIRLBOSS

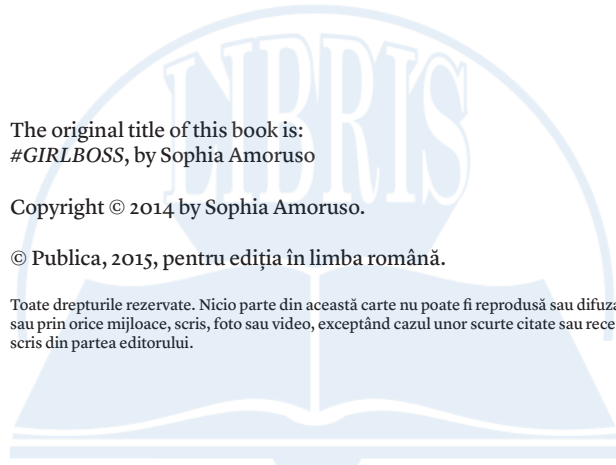

#GIRLBOSS

SOPHIA AMORUSO

*Traducere din engleză de
Emilia Vasiliu*

The original title of this book is:
#GIRLBOSS, by Sophia Amoruso

Copyright © 2014 by Sophia Amoruso.

© Publica, 2015, pentru ediția în limba română.

Toate drepturile rezervate. Nicio parte din această carte nu poate fi reprodusă sau difuzată în orice formă sau prin orice mijloace, scris, foto sau video, exceptând cazul unor scurte citate sau recenzii, fără acordul scris din partea editorului.

Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României
AMORUSO, SOPHIA

#Girlboss / Sophia Amoruso ;
trad.: Emilia Vasiliu. - București : Publica, 2015

Bibliogr.
ISBN 978-606-722-042-1

I. Vasiliu, Emilia (trad.)

336

EDITORI: Cătălin Muraru, Silviu Dragomir

DIRECTOR EXECUTIV: Bogdan Ungureanu

DESIGN: Alexe Popescu

REDACTOR: George Chiriță

CORECTURĂ: Rodica Crețu, Tudorița Șoldănescu

DTP: Florin Teodoru

Pentru clienții noștri,
fără de care nu aș fi devenit niciodată #GIRLBOSS.

Cuprins

Cronologia unei #GIRLBOSS	9
1. Așadar, vrei să fii o #GIRLBOSS?	15
2. Cum am devenit eu #GIRLBOSS	23
3. Joburile nasoale mi-au salvat viața	55
4. Furatul mi-a salvat viața	77
5. Bani arată mai bine la bancă decât pe picioarele tale	99
6. Abracadabra: puterea gândirii magice	113
7. Eu sunt Antimoda	125
8. Despre angajări, despre a rămâne angajat și despre concedieri	141
9. Să ai grijă de afaceri(le tale)	167
10. Creativitate în tot	185
11. Probabilitățile	215
Mulțumiri	221

THE ONLY
THING I
SMOKE
IS MY

Cronologia unei #GIRLBOSS

„Sunt rău și asta e bine. Nu voi fi niciodată bun și asta nu e rău. Nu aș vrea să fiu nimeni altcineva decât eu însumi.”

– Ralph Strică-Tot*

1984: Mă nasc la San Diego în Vinerea Patimilor”, care a picat pe 20 aprilie”. Înainte de a crede că acesta este un semn de rău augur, vă asigur că singurul lucru pe care l-am fumat a fost concurența.

1989: Mânjesc pereții de la grădiniță cu rahat, probabil prima mea formă de exprimare artistică autentică.

1993: Învățătoarea mea din clasa a IV-a crede că ceva ar putea să fie în neregulă cu mine. Lista include Sindromul ADD**** și Sindromul Tourette.

1994: Tatăl meu mă duce la Wal-Mart, iar eu îl întreb pe un consultant de vânzări dacă au „păpușile Ren și Stimpny care trag vânturi“. Aceasta este dovada faptului că am în egală măsură un vocabular bogat și un simț al umorului ușor diferit.

---

* *Wreck-It Ralph* (2012) (n.t.).

** În original, Good Friday – sărbătoare creștină, celebrată cu două zile înainte de Paște și care comemorează crucificarea și moartea lui Iisus Hristos (n.t.).

*** Un fel de zi internațională a fumătorilor de marijuana (n.t.).

**** Attention Deficit Disorder – tulburarea de deficit de atenție (n.t.).

1997: Mă îndrăgostesc prima dată de un articol de îmbrăcăminte vintage: o pereche de pantaloni disco de culoare roșie. Mă schimb cu ei în secret în baia patinoarului.

1999: Reușesc să pun mâna pe primul meu job, în lanțul de magazine Subway. Devin obsedată de sendvișul BLT*. Descopăr că îmi place să muncesc din greu.

2000: Urăsc liceul și sunt trimisă la un psihiatru care mă diagnostichează cu depresie și ADD. Încerc pastilele albe. Încerc pastilele albastre. Decid că, dacă de asta va fi nevoie ca să-mi placă la liceu, mai bine nu. Arunc pastilele și decid să studiez de acasă.

2001: Părinții mei divorțează. Sunt OK cu asta și profit de ocazie pentru a mă muta și pentru a începe să mă descurc pe cont propriu. Aleg un apartament în centrul orașului Sacramento, alături de câțiva muzicieni băieți. Camera mea este un dulap sub scări, iar chiria pe care o plătesc este de 60 de dolari pe lună.

2002: Fac autostopul pe teritoriul Coastei de Vest, ajungând, în cele din urmă, în Pacificul de Nord-Vest. Trăiesc o vreme din gunoaie (nu desconsiderați un covrig gratuit până nu încercați unul) și din furturi mărunte.

2002: Vând pentru prima dată ceva online. Este o carte furată.

2003: Sunt reținută pentru furt din magazine. Renunț la furat.

2005: Îmi părăsesc iubitul din Portland și mă mut la San Francisco, iar acolo sunt concediată dintr-un magazin de pantofi de lux.

---

* În original, *persimmon-red* – nuanța de roșu a curmalului japonez (n.t.).

** BLT vine de la „Bacon, Lettuce and Tomato”, deci este vorba despre un sendviș cu suncă, salată și roșii (n.t.).

2006: Fac hernie, ceea ce înseamnă că trebuie să-mi găsesc un job care să-mi ofere asigurare de sănătate. Găsesc unul care presupune să verific acte de identitate la intrarea într-o școală de artă. Am mult timp de umplut, așa că pierd vremea pe internet și îmi deschid un magazin pe eBay, numit Nasty Gal Vintage.

2014: Sunt CEO al unei afaceri care valorează mai mult de 100 de milioane de dolari și care are un sediu mai mare de 15 000 de metri pătrați în Los Angeles, un centru de distribuție și execuție în Kentucky și 400 de angajați.

(Inserează aici sunetul ascutit al unui ac care sare de pe un disc de vinil.)

Sar peste câteva detalii aici, desigur, dar, dacă ți-aș spune totul din introducere, n-ai mai avea nevoie să citești restul cărții și vreau să citești restul cărții. Dar este adevărat: în aproximativ opt ani am ajuns de la o falită și anarhistă libertină, hotărâtă să distrugă sistemul, la o femeie de afaceri milionară care se simte astăzi la fel de confortabil în sala de consiliu ca în cabina de probă. Niciodată nu mi-am propus să fiu un model demn de urmat, dar sunt părți ale poveștii mele și lecții pe care le-am învățat pe parcurs și pe care vreau să le împărtășesc.

În același fel în care, în ultimii șapte ani, oamenii s-au proiectat în ținutele pe care le-am vândut prin Nasty Gal, vreau să folosești și tu #GIRLBOSS pentru a te proiecta într-o viață minunată în care poți face orice dorești să faci. Această carte îți va arăta cum să înveți din propriile greșeli și din cele ale altora (de exemplu, ale mele). Te va învăța când să renunți și când să ceri mai mult. Te va învăța să pui întrebări și să nu accepți nimic la valoarea aparentă, să știi când să respecti regulile și când să le rescrii. Te va ajuta să îți identifice slăbiciunile și să îți folosești punctele forte. Îți va arăta că viața are

o anumită ironie. Eu, de exemplu, am început o afacere online pentru a lucra de acasă... singură. Astăzi, vorbesc cu mai mulți oameni într-o singură zi de muncă decât obișnuiam să o fac într-o lună întreagă. Dar nu mă plâng.

Această carte nu te va învăța cum să te îmbogățești rapid, cum să îți faci loc în industria modei sau cum să pui bazele unei afaceri. Nu este un manifest feminist și nici o biografie. Nu vreau să zăbovesc prea mult timp asupra lucrurilor pe care le-am făcut deja, pentru că mai am atât de multe de făcut. Această carte nu te va învăța cum să te îmbraci dimineața. Vine și acea carte, dar numai după ce le spui tuturor prietenilor tăi să o cumpere pe aceasta.

Așadar, în timp ce citești asta, am trei sfaturi pe care aș vrea să ți le amintești: nu te maturiza niciodată; nu deveni plictisitoare; nu deveni niciodată conformistă. OK? Super. Atunci hai să-ncepem.

#GIRLBOSS pe viață.

---

* În original, „Don't ever let the «Man» get to you” (n.t.).

LIBRIS

A #GIRLBOSS
KNOWS WHEN
TO THROW
PUNCHES AND
WHEN TO ROLL
WITH THEM

1

Așadar, vrei să fii o #GIRLBOSS?

„Viața e scurtă. Nu fi leneș.”

– Eu

Așadar, vrei să fii o #GIRLBOSS? Voi începe prin a-ți spune două lucruri. Primul: e minunat! Ai făcut deja primul pas spre o viață grozavă prin simplul fapt că îți dorești una. Al doilea: acesta este singurul pas care va fi ușor. Vezi tu, lucrurile stau cam așa, dacă vrei să devii o #GIRLBOSS – nu e ușor. Necesită multă muncă asiduă pentru a ajunge aici și nu se termină nici când ajungi, ba chiar necesită mai multă muncă pentru a rămâne aici. Dar cine se teme de munca asiduă? Eu, cu siguranță, nu, și sunt convinsă că nici tu. Sau, dacă te temi, sunt sigură că această carte te va face să te răzgândești în așa fel încât, până la finalul ultimului capitol, practic vei țipa: „Unde găsesc niște muncă de făcut!?! Vreau să găsesc ceva de muncă și vreau să mă apuc de ea ACUM!”.

O #GIRLBOSS este stăpână pe propria viață. Obține ce vrea pentru că muncește pentru asta. În calitate de #GIRLBOSS, preiei controlul și accepți responsabilitatea. Ești o luptătoare – știi când să ataci și când să primești o lovitură. Uneori, încalci regulile, alteori le urmezi, dar întotdeauna tu ești cea care face alegerea. Știi încotro te îndrepti, dar nu poți ajunge acolo fără să te și distrezi puțin pe drum. Prețuiești onestitatea mai mult decât perfecțiunea. Pui întrebări. Ți iei viața în serios, dar nu te iei pe tine însăși prea în serios. Vei cuceri lumea și o vei schimba în acest drum. Ești tare.

De ce ar trebui să te iei după mine?

„Femeile sunt anarhiști și revoluționari naturali.”

– Kim Gordon

Aha! Bună întrebare! Dacă ar exista reguli pentru a fi #GIRLBOSS – doar că nu există –, una dintre ele ar fi să pui totul sub semnul întrebării. Așa că sigur începem cu dreptul aici.

Am 29 de ani și sunt fondator, CEO și director de creație al Nasty Gal, o companie care valorează mai mult de 100 de milioane de dolari și care are 400 de angajați. Am construit această afacere pe cont propriu în doar șapte ani. Nu am avut bani, nu am urmat școli prestigioase și nici nu am avut alături adulți care să-mi spună ce să fac pe parcurs. Mi-am dat seama singură ce și cum. Despre Nasty Gal s-a scris mult, dar, de cele mai multe ori, povestea e spusă ca un basm. Povestea de-la-cerșetor-la-prinț despre ingenua cu simț practic? Bifat. Făt-Frumos? Dacă vorbim despre investitorul meu, Danny Rimer, atunci bifăm și asta. Mulți pantofi? Bifat. Și nu mă deranjează – presa e în regulă –, dar am rezerve atunci când vine vorba despre a întări percepția că toate acestea s-au întâmplat peste noapte și că *mi* s-au întâmplat. Nu mă înțelegeți greșit: voi fi prima care să recunoască faptul că am fost o norocoasă din foarte multe privințe, dar trebuie să scot în evidență că nimic din ce mi s-a întâmplat nu a fost un accident. A fost nevoie de ani întregi de trai cu unghiile murdare de la săpat prin vechituri, câteva arsuri dureroase de la haine aburinde și multe șervețele învechite și ascunse în buzunarele paltoanelor până să ajung aici.

Cu puțin timp în urmă, cineva mi-a spus că am obligația de a duce Nasty Gal cât de departe se poate, pentru că sunt un

model pentru fetele care vor să facă ceva mișto cu viața lor. Încă nu sunt sigură de ce simt în legătură cu asta, pentru că o bună parte din viața mea nu am crezut în modele. Nu vreau să fiu urcată pe un pedestal. Oricum, sufăr prea tare de ADD pentru a rămâne aici sus: aș prefera să creez haos și să fac istorie dacă tot m-am apucat. Așa că nu-mi doresc să te uiți admirativ, #GIRLBOSS, pentru că, dacă te uiți prea mult în sus cu admirație, rămâi jos. Energia pe care o vei cheltui concentrându-te asupra vieții altcuiva este folosită mai bine dacă o investești în propria ta viață. Așadar, fii pur și simplu propriul tău idol.

Îți spun povestea mea pentru a-ți aminti că drumul „bătătorit“ nu este singura cale spre succes. Așa cum vei vedea pe parcursul acestei cărți, n-am câștigat prea multe premii de merit cât am crescut. Nu mi-am terminat studiile, am fost nomadă, hoată, elevă de doi bani și angajată leneșă. Întotdeauna intram în bucluc în copilărie. Din momentul în care am fost pârâtă că am dat foc unui tub de fixativ la o reuniune de familie (eram vinovată) până la momentul în care mi-am pocnit în stomac cea mai bună prietenă când a scăpat pe jos plastilina mea (aveam patru ani atunci), am fost cu regularitate exemplul negativ. Ca adolescentă, eram mereu neliniștită, iar ca adult, sunt, practic, un fel de Larry David tânăr, pe jumătate grec și încălțat cu pantofi cu toc – sunt incapabilă să-mi ascund disconfortul, insatisfacția sau îndoielile, sunt inevitabil eu însămi și adesea mai sinceră decât ar trebui.

Am încercat calea clasică a slujbelor normate și a colegiului comunitar, dar pur și simplu n-a mers niciodată pentru mine. Mi se spusese atât de mult că drumul spre succes era pavat cu o serie de căsuțe care trebuiau bifate, începând cu obținerea unei diplome și a unei slujbe, astfel încât, pe măsură ce tot încercam și eșuam la aceste capitole, părea clar uneori că eram

destinată unei vieți ratate. Dar întotdeauna am bănuir că destinul meu însemna ceva mai mult și că sunt capabilă să fac ceva mareș. Acel ceva s-a dovedit a fi Nasty Gal, dar știi ceva? Nu am descoperit Nasty Gal. Eu am creat-o.

Abandonează orice din viața și obiceiurile tale, care te-ar putea ține în loc. Învață să-ți crezi propriile oportunități. Conștientizează că nu există linie de final; norocul favorizează acțiunea. Aleargă frenetic spre viața minunată la care ai visat întotdeauna sau pentru care n-ai avut încă timp să visezi. Și pregătește-te să te distrezi de minune pe drum.

Această carte se numește #GIRLBOSS.

Asta înseamnă că este un manifest feminist?

O, Doamne! Presupun că trebuie să vorbim despre asta.

#GIRLBOSS este o carte feministă și Nasty Gal este o companie feministă, în sensul că te încurajez, ca fată, să fii cine îți dorești și să faci ce vrei. Dar nu sunt aici să practic feminismul radical și să dau vina pe bărbați pentru dificultățile pe care le-am întâmpinat pe parcurs.

Niciodată în această viață nu am considerat că a fi fată a fost ceva ce trebuia să depășesc. Mama mea a crescut gătind și făcând curat, în timp ce frații ei au putut să se bucure de copilărie. Așadar, în ochii mamei mele, a fi fată era sigur un dezavantaj. Poate din cauză că ambii părinți lucrau cu normă întreagă sau pentru că nu am avut frați nu am fost niciodată martoră la asemenea favoritisme. Știu că generații întregi de femei au luptat pentru drepturile pe care eu le iau astăzi de bune și, în alte părți ale lumii, această carte nu ar fi niciodată tipărită. Cred că cea mai bună cale de a cinsti trecutul și

---

* În original, „I'm not here calling us «womyn»”. „Womyn” a fost una dintre variantele propuse de anumite grupuri de feministe care doreau să își exprime în acest fel independența și să se îndepărteze de normele clasice care le raportau la bărbați (inclusiv în nume – wo-man –, deși „man” își propunea să fie, în engleza veche, un pronume de gen neutru) (n.t.).

drepturile femeilor din viitor este de a face lucruri. În loc să stăm și să vorbim despre cât de mult ne pasă, eu am să fac performanță și am să dovedesc asta.

Prima mea reacție față de aproape orice în viață a fost „nu“. Eu, pentru a putea să apreciez cu adevărat ceva, întâi trebuie să-l resping. Spuneți-i încăpățănare, dar este singura cale prin care pot face ceva al meu – să îl invit în lumea mea în loc să-l fac să-mi cadă în poală. La șaptesprezece ani am ales picioarele păroase în locul tocurilor, iar regimul meu de igienă putea fi descris în cel mai bun caz ca fiind „crust punk“*. Purtam haine bărbătești pe care le cumpăram de la Wal-Mart. În rarele ocazii în care un tip mi-ar fi deschis o ușă, refuzam, mă simțeam insultată și-i răspundeam cam așa: „Pot să-mi deschid și singură ușile, mersi frumos!“ și, să fim serioși, asta nu înseamnă să fii feministă, asta e pur și simplu nepolitic.

Știi acum că, dacă cineva îmi deschide ușa, asta nu mă face mai puțin independentă. Și, când mă machiez, nu o fac pentru a mijloci un ideal patriarhal învechit despre frumusețea feminină. Fac asta pentru că mă face să mă simt bine. Acesta este spiritul lui Nasty Gal: vrem să te îmbraci pentru tine însăși și să știi că nu e superficial să depui efort în felul în care arăți. Îți spun că nu trebuie să alegi între deșteaptă și sexy. Poți avea ambele calități. Ai ambele calități.

Așadar, este 2014 noua eră a feminismului în care nu trebuie să mai vorbim despre asta? Nu știu, dar vreau să mă prefac e așa. Nu voi minți – este insultător să fii lăudată pentru că ești o *femeie fără diplomă de licență*. Dar îmi dau seama și că asta e în avantajul meu: pot să apar la o întrunire și să îi uimesc

---

* Un curent punk care presupune adesea îmbrăcăminte neglijentă și o igienă precară, inclusiv tendința unor adolescenți de a dormi pe străzi, chiar dacă familiile lor au domiciliu stabile (n.t.).